

Наближення осені

Олексій Апухтін

Ще перші осені тумани
Не скрили гай золототканий,
Ще сонце світить залюбки;
Іще літають над землею,
Немов прощаються із нею,
У гурт зібравшись, ластівки, –

Та всохле листя килимами
Шурхоче сумно під ногами,
Німа й безрадісна земля.
У далеч глянувши без цілі,
Побачиш ниви спорожнілі
І сірі, висохлі поля.

І зустрічаєш вечір кожний
В кімнаті темній і порожній,
Яка самотністю гнітить.
Лиш б'ється маятник безсонний,
Та свище вітер однотонний,
Та дощ у вікна стукотить.

Переклад Олександра Грязнова